

PA160

Vyrovnnání zátěže (Load Balancing)

Distribuované plánování (Distributed Scheduling)

Odolnost proti výpadkům (Fault Tolerance)

Vyrovnnání zátěže

- Grafový model:

- Mějme graf $G(V, U)$ a rozložme jej tak, že platí:

$$N = N_1 \cup N_2 \cup \dots \cup N_p \quad \text{tak, že platí } \forall |N_i|$$

- Pokud $N = \{\text{úlohy}\}$ (každou se stejnou cenou) a hrana znamená, že úloha i potřebuje komunikovat s úlohou j , (partitioning) grafu znamená
  - * rovnoměrné rozložení zátěže
  - * minimalizaci komunikace
- Problém je NP úplný – používáme heuristické přístupy
- Rychlost rozložení versus jeho kvalita

Vyrovnnání zátěže a plánování

- Vyrovnnání zátěže: jak rozdělit úlohy mezi procesy
- Plánování: v jakém pořadí je spustit
- Úzce spolu souvisí (často v distribuovaném systému)

Rozdělení úloh pro vyrovnání

Přístup k řešení problému je možno rozdělit podle několika kritérií:

- Cena úlohy
- Závislosti mezi úlohami
- Lokalita

Cena úlohy

- Kdy známe cenu
  - Před spuštěním celého problému
  - V průběhu řešení, ale před spuštěním konkrétní úlohy
  - Až po dokončení konkrétní úlohy
- Variabilita ceny

Rozdělení do tříd podle cen

1. Všechny úlohy mají stejnou cenu: *snadné*
2. Ceny jsou rozdílné, ale známé: *složitější*
3. Ceny nejsou známy předem: *nejtěžší*

Závislosti úloh

- Je pořadí spuštění úloh důležité?
- Kdy jsou známy závislosti
  - Před spuštěním celého problému
  - Před spuštěním úlohy
  - Plně dynamicky

Rozdělení do tříd podle závislosti

1. Úlohy jsou na sobě nezávislé: *snadné*
2. Závislosti jsou známé či predikovatelní: *složitější*
  - vlna
  - in- a out- stromy (vyvážené nebo nevyvážené)
  - obecné orientované stromy (DAG)
3. Závislosti se dynamicky mění: *nejtěžší*
  - Např. úlohy prohledávání

Lokalita

- Komunikují všechny úlohy stejně (nebo alespoň p
- Je třeba některé spouštět „blízko“ sebe?
- Kdy jsou komunikační závislosti známy?

Rozdělení do tříd podle loka

1. Úlohy spolu nekomunikují (nejvýše při inicializaci)
2. Komunikace má známý či predikovatelný průběh
  - Pravidelný (např. mřížka)
  - Nepravidelný

Např. PDE řešiče

3. Komunikace je předem neznámá: *nejtěžší*
  - Např. diskrétní simulace událostí

Přístup k řešení

- Obecně záleží na tom, kdy je konkrétní informace
- Základní třídy:
  - Statické (off-line algoritmy)
  - Semi-statické (hybridní)
  - Dynamické (on-line algoritmy)
- Možné varianty (nikoliv vyčerpávající výčet):
  - Statické vyrovnání zátěže
  - Semi-statické
  - Samoplánování (self-scheduling)
  - Distribuované fronty úloh
  - DAG plánování

Semi-statické vyrovnání zát

- Pomalá změna v parametrech, důležitá lokalita
- Iterativní přístup
  - Použije statický algoritmus
  - Použije jej pro několik kroků (akceptuje „mírnou“ nerovnováhu)
  - Přepočítá novým statickým algoritmem
- Často používán v následujících oblastech
  - Částečné simulace
  - Výpočty na pomalu se měnících mřížkách (gridy – ovšem než používány v předchozích lekcích)

Self Scheduling

- Centralizovaný pool připravených úloh
- Volné procesory vybírají z poolu
- Nové (pod)úlohy se do poolu přidávají
- Původně navržen pro plánování cyklů v překladačích
- Vhodný pro
  - Množina nezávislých úloh
  - Úlohy s neznámými cenami
  - Lokalita nehraje roli
  - Centralizovaný pool snadno implementovatelný (např. S)

Varianty

- Self-scheduling nevhodné pro příliš malé úlohy
  - Sdružování úloh do shluků
    - * Pevná velikost
    - * Řízené sdružování
    - * Zužování (tapering)
    - * Vážené rozdělování

Pevná velikost

- Typický off-line algoritmus
- Vyžaduje velmi mnoho informací (počet a cena k
- Je možné nalézt optimální řešení
- Teoreticky zajímavá, v praxi nepříliš použitelné

Řízené sdružování

- Použij velké shluky na začátku a menší na konci
  - Nižší režie na začátku, jemnější rozložení na konci
- Velikost shluku

$$K_i = \left\lceil \frac{R_i}{p} \right\rceil$$

kde R_i je počet zbývajících úloh a p je počet pro

Zužování

- Analogické předchozímu, ale velikost shluku je funkcí ceny úloh
- Využívá historická data
  - Malá variace $\implies$ velké shluky
  - Velká variace $\implies$ malé shluky

Vážené rozdělování

- Opět analogie self scheduling
- Bere do úvahy i výpočetní sílu uzlů
- Vhodné pro heterogenní systémy
- Používá rovněž historické informace

Distribuované fronty úloh

- Self-scheduling pro distribuovanou paměť
- Namísto centralizovaného poolu fronta úloh
- Vhodné
  - Distribuované systémy
  - Lokalita nepříliš důležitá
  - Pro statické i dynamické závislosti
  - Neznámou cenu úloh

Difuzní přístup

- Zavádí závislost na topologii (předchozí neuvažujeme)
- Vlastnosti
  - Lépe bere do úvahy lokalitu (resp. požadavky na ni)
  - Poněkud pomalejší
  - Musí znát cenu úlohy v okamžiku jejího vytvoření
  - Nepracuje se závislostmi mezi úlohami

Příklad

- Distribuovaný systém modelován jako graf
- V každém kroku se spočte *váha* úloh zbývajících procesoru
- Procesory si tuto informaci vymění a následně provedou vyrovnaní
- Možná vylepšení
  - Zohledňuje množství dříve zaslanych dat
- Lokalita není významným prvkem (přesto zlepšení náhodnému rozložení zátěže)

DAG plánování

- Opět grafový model
  - Uzly představují úlohy (výpočty; případně vážené)
  - Hrany reprezentují závislosti a případně komunikaci (možná vážené)
- Vhodné např. pro digitální zpracování signálu (D)
- Základní strategie: Rozdělení DAG za minimalizace času a zaměstnání všech procesorů (minimalizace času)
  - NP úplné
  - Oproti prostému rozdělení grafu bere do úvahy závislosti

Praktické problémy

- Kdy je vhodné
  - Pro středně zatížené systémy
  - U nízko zatížených – vždy je volný procesor
  - U velmi zatížených – nehraje roli
- Podle čeho rozhodnout
  - Metriky určení výkonu
    - * Musí být snadno měřitelné
    - * Musí se promítat do optimalizovaných parametrů
  - Určení kvality
    - * Průměrná doba „reakce“

Návrh přístupu

- Měření zátěže: fronty, využití CPU
- Rozhodování: statické, dynamické, adaptivní
- Součásti
  - Který proces přenést: preferovány nové procesy
  - Kdy proces přenést: většinou při dosažení nějaké úrovně
  - Kam proces přenést: nejbližší soused (difuze), náhodně
  - Kde a jaká informace je k dispozici
    - * Řízeno: požadavky (sender/receiver), časem (periodičt)

Rozhodnutí řízeno vysílajícím (

- Pouze nové úlohy
- Rozhodnutí: podle lokální kapacity
- Umístění
  - Náhodné: vyber a pošli
  - Limit: vyzkoušej n uzlů, pokud žádný pod limitem, úlohu
  - Nejkratší: poptej paralelně a náhodně n uzlů; přesuň na uzel pod limitem

Rozhodnutí řízeno přijímajícím (

- Pokud odcházející (končící) proces sníží zátěž p proces odjinud
- Vhodné pro nové i částečně rozpracované úlohy
- Umístění:
  - Limit: vyzkoušej sekvenčně až n dalších uzlů
  - Nejkratší: poptej paralelně a náhodně n uzlů, vyber ten zátěž nad limitem

Příklad: V System ze Stanfo

- Výměna informací iniciována změnou stavu
  - Významné změny zátěže oznámeny všem uzlům
- M nejméně zatížených uzlů jsou přijímající, ostatní posílající
- Přenosy iniciovány vysílajícím
- Umístění:
  - Náhodně vyber možného přijímajícího
  - Pokud je ještě přijímajícím (pod limitem), přesun úlohu
  - V opačném případě zkus jiného

Příklad: Sprite z Berkeley

- Centralizovaná informace (u koordinátora)
  - Update iniciován změnou stavu
  - Přijímající: stanice bez interaktivního uživatele pod limit
- Manuální selekční strategie (uživatel) – vždy vys
- Umístění: dotaz na koordinátora
- Stanice s úlohou se stane vysílajícím, pokud má uživatel

Migrace kódu a procesů

- Proces = kód + data + stack
- Migrace procesu (*silná mobilita*)
- Migrace kódu (*slabá mobilita*)
  - program vždy startuje z počátečního stavu
- Flexibilita
  - Dynamická konfigurace (na žádost)
  - Není třeba používat preinstalovaný software

Příklad: Sprite

- Migrace procesu (i běžícího)
- Přes sdílený systém souborů
- Přenos stavu
  - Všechno ulož do (sdíleného) swapu
  - Přesuň tabulky stránek a deskriptory souborů přijímajícímu
  - Založ proces u přijímajícího a nahraj nezbytné stránky
  - Předej řízení
- Jediný problém: komunikační závislosti
  - řešeno přesměrováním po přesunu

Migrace v heterogenních syst

- Podporována pouze slabá mobilita v klasických m
- Rozvoj s využitím virtuálních strojů: skriptovací ja

Odolnost proti výpadkům

- Primární problém distribuovaných systémů
- Základní složky
  - Rozpoznání výpadku
  - Reakce na výpadek
  - Dosažení konsensu

Klasický příklad pro konsenzus

- Definice výchozího stavu
  - Město obklíčeno 4 armádami
  - Každá armáda má v čele generála
  - Rozhodnutí zaútočit musí udělat všichni 4 generálové s
  - Komunikace spolehlivá, ale může trvat libovolně dlouho
  - Generálové mohou být zavražděni (armáda bez generála)
- Je možné, aby se generálové shodli na rozhodnutí

Nemožnost shody

- Negativní teoretický výsledek (Fischer, Lynch, Paterson, *Journal of the ACM* **32:2**, 1985):
  - *V asynchronních systémech nelze v konečném čase dosáhnout konsensu*

Formálnější definice

- Máme množinu distribuovaných procesů s počátečními hodnotami $\in \{0, 1\}$
- Požadujeme, aby se všechny shodly na jedné hodnotě
- Dodatečná podmínka
  - Musí existovat případ shody jak na stavu 0, tak na stavu 1 (to není problém)

Silná shoda – podmínky

- Žádné dva procesy se neliší ve stavu
- Výsledný stav musí být výchozím stavem alespoň zúčastněných procesů
- Každý proces se v konečném čase rozhodne pro jednu z možností a toto rozhodnutí je nerevokovatelné

Slabá shoda – podmínky

- Žádné dva procesy se neliší ve stavu
- Může dojít k shodě na různých stavech
- Alespoň některé procesy se v konečném čase rozněkají do nějaký stav a toto rozhodnutí je nerevokovatelné

Vlastnosti modelu

- Asynchronicita
  - Neexistuje horní hranice pro čas, která proces potřebuje
  - Neexistuje horní hranice pro čas, který potřebuje doručit
  - Neexistují synchronizované hodiny
- Předávání zpráv v point2point síti
- Předpokládáme:
  - *Nejsou chyby v komunikaci*
  - *Proces buď funguje správně nebo se zhroutil*

Důsledky

- *Neexistuje deterministický algoritmus, který vyřeší shody v asynchronním systému s procesy, které zhroutit*
- Je totiž nemožné rozlišit následující případy
  - Proces neodpovídá, protože se zhroutil
  - Proces neodpovídá, protože je pomalý
- V praxi překonáváno zavedením timeoutů a ignorací (případně „zabitím“) příliš pomalých procesů
- Timeouty součástí tzv. Failure Detectors

Fault tolerantní broadcast

- Problém shody by byl řešitelný, pokud by existoval fault tolerantní broadcast
- Různé typy broadcastů
  - Základní spolehlivý
  - FIFO broadcast
  - Příčinný (Casual) broadcast
  - *Atomický broadcast* – ekvivalentní na řešení problému s v asynchronním prostředí

Spolehlivý broadcast

- Je možno jej zkonstruovat pomocí dvoubodových `send` a `receive`
- Základní vlastnosti
  - **Správnost:** Pokud *korektní* proces p pošle broadcastem zprávu, tak také eventuálně doručí.
  - **Shoda:** Pokud *korektní* proces p pošle broadcastem zprávu, tak eventuálně doručí všechny *korektní* procesy.
  - **Integrita:** Jakoukoliv zprávu m proces doručí pouze jednou, pokud byla dříve poslána nějakým procesem p .

Difuzní algoritmus

- Jednoduché řešení
  - Používá `send` a `receive`
  - Princip
    - Proces p posílající broadcast označí posílanou zprávu m identifikátorem, jednak pořadovým číslem poslané broadcast a pošle ji všem svým sousedům
    - Přijetí zprávy se pak skládá z:
      - * Vlastního doručení zprávy (právě jednou, podle klíče a pořadové zprávy)
      - * Pokud sám není původní odesílatel, pak ji odešle všem
- Přijetí se provede pouze jednou, další příšlé zprávy se ignorují

FIFO Broadcast

- Spolehlivý broadcast neklade žádná omezení na doručení zpráv
- Je tedy možné získat následnou zprávu (z pohledu příjemce) dříve, než je přijata původní
- FIFO broadcast: zprávy od jednoho vysílajícího procesu jsou doručeny ve stejném pořadí, v jakém je vyslal
- FIFO broadcast = Reliable broadcast + FIFO uspořádání
  - Pokud proces pošle zprávu m dříve než zprávu m' , pak příjemce nedoručí zprávu m' dříve než zprávu m .
- Je možno jej vytvořit jako rozšíření Reliable broadcast

Příčinný broadcast

- FIFO broadcast stále není dostačující: je možno od třetí strany, která je reakcí na zprávu původní obdržíme původní zprávu.
- Řešení: příčinný broadcast
- Casual broadcast = Reliable broadcast + Příčinný
  - Jestliže skupinové odeslání zprávy m příčinně předchází žádný *správný* proces nedoručí zprávu m' dříve než m .
- Je možno vytvořit jako rozšíření FIFO broadcastu

Atomický broadcast

- Ani příčinný broadcast není dostačující: je občas garantovat správné pořadí doručení všech replik
  - Dvě bankovní pobočky: jedna dostane dříve informaci o úrok a teprve následně úložku, druhá naopak. Výsledkem je nekonzistentní stav.
- Atomic broadcast = Reliable broadcast + Úplné u
- Neexistuje v asynchronních systémech

Timed Reliable Broadcast

- Cesta k praktické realizaci
- Zavede horní limit na čas, do něhož se musí zpráva dostat
- Timed Reliable broadcast = Reliable broadcast +
  - Existuje známá konstanta Δ taková, že jestliže zpráva m je vyslána v čase t , pak žádný *správný* proces ji nedoručí později než v čase $t + \Delta$.
- Dosažitelné v synchronních sítích
- Existuje transformace, která jakýkoliv Timed Reliable Broadcast rozšíří na atomický broadcast.

Failure Detectors

- Zavedení částečné synchronizace
- Rozpoznání *špatných* (zhroucených) procesů
- Částečná synchronizace je skryta v detektorech
  - Aplikace se od nich dozví, které procesy nekomunikují

Failure Detectors – základní vlastnosti

- Každý proces má lokální Failure Detector Modul
- Každý modul si drží seznam potenciálně zhroucených uzlů
- Lokální proces se ptá pouze lokálního modulu
- Moduly si mezi sebou vyměňují informaci
- Jsou *nespolehlivé* – potenciálně zhroucený uzel seznamu později odstraněn
- Aplikace pracuje se specifikací, nikoliv implementací

Perfektní detektor

- Základní vlastnosti
  - **Přesnost:** Žádný správný proces se nikdy nedostane do potenciálně zhroucených v žádném FD
  - **Úplnost:** Každý skutečně zhroucený uzel se jednou do potenciálně zhroucených ve všech FD
- Vhodná abstrakce
- Těžce implementovatelné
- Existují *zeslabení* tohoto modelu

Zeslabení perfektního detek

- V úplnosti
  - Každý skutečně zhroucený proces je eventuálně zařazen některých správných uzlů
- V přesnosti
  - Některé správné procesy nejsou nikdy zařazeny do žád
  - Případně slabší: Existuje čas, po jehož uplynutí není žá zařazen v seznamu potenciálně zhroucených žádného s
  - Nejslabší: Existuje čas, po jehož uplynutí některé správ nikdy zařazeny do seznamu žádného FD

Problém shody a FD

- *Problém shody je možno vyřešit za použití perfektního selhání*
- *Problém shody je možno vyřešit i za použití slabšího selhání*
- *Problém shody je možno vyřešit za použití FD za zeslabeném předpokladu úplnosti i nejslabším předpokladem přesnosti (to je také nejslabší FD, jehož pomocí lze shody vyřešit)*